

Forhandling mellem 2den og 3die Behandling af Finansloven.

Ellinger: Denne Sag var ogsaa til Debat i Fjor, og efter de faldne Udtalelser vil jeg spørge den ærede Ordfører, om den Omstændighed, at dette Forslag om, at Lønningsforbedringerne ikke skulle finde Sted, bliver vedtaget nu, er til Hinder for, at en modsat Bestemmelse ved 3die Behandling kan træffes. Den ærede Minister har nemlig udtrykkelig sagt, at han ikke kan anvise nogen Maade, hvorpaa disse Penge kunne spares.

Den ærede Ordfører sagde i Gaar en Sætning, som ikke gør hans Logik meget stor Ære, idet han nemlig udtalte, at naar Administrationens Chef finder, at disse Lønforhøjelser bør gives, saa maa det ogsaa være muligt at finde andre Punkter, hvor en Besparelse kan opnaas. Jeg synes ikke, at der her er Spor af Sammenhæng imellem Forsætning og Eftersætning. Udtalelsen forekommer mig at minde noget om, hvad Præsten sagde: „Thi ligervis som Ulven er et glubende Dyr, saa lader os, mine Venner, elske hverandre“. I det Tilfælde nemlig Ministeren overhovedet finder, at der kan opnaas Besparelser paa andre Punkter, maa han selvfølgelig finde dem, uafhængigt af, hvorvidt der er nogle Mennesker, som skulle have Lønforhøjelse eller ej.

Den ærede Ordfører har i de militære Spørgsmaal vist eller villet vise, at han staar fast, at han er en Konsekvensernes Mand, og nu have vi i de sidste Aar været Vidne til, hvorledes han har været i en ivrig Debat med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om de militære Udgifter. Fra den sidste Side er der blevet gjort gældende med stor Styrke, at de militære Udgifter ere forøgede efter Systemskiftet, men med ikke mindre Styrke har den ærede Ordfører gjort gældende, at dette ikke var Tilfældet. I Fjor skete der en lille Forandring, som vi nu se lidt til paa ny. Grunden til, at disse Mennesker derude ikke maa faa disse Lønforhøjelser, som man fra alle Sider er enig om, at de egentlig burde have, er den, at den ærede Ordfører føler sig for svag til at optage en Debat om denne Sag med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og andre ærede Medlemmer. Men det er et overmaade svagt Moment, og det kan i alt Fald ikke i mindste Maade paavirke os. Det er ikke saa vanskeligt — og den ærede Ordfører behøver ikke at

være saa forfærdelig bange — baade i denne Sal og udenfor denne Sal: at paavise, at en saadan Betragtning fra Socialdemokratiets Side er ganske umulig. Nu er der det komiske Tilfælde, at dersom man i dette Øjeblik fremsatte et Lovforslag, som gik ud paa, at disse Hornblæsere skulde komme ind i Hovedloven, vilde det særdeles vel være muligt at faa givet dem disse 200 Kr. hver. Det er jo Sagen. Den ærede Ordfører har ikke noget synderligt imod Forhøjelser af Militærbevillinger, naar blot de ske i Kraft af særlig Lov. Altsaa, hvis man ikke opførte Tingen paa Finansloven, men fremsatte et særligt Lovforslag, ifølge hvilket disse Mænd skulde medoptages paa den vedtagne Loy, hvor de i sin Tid ere blevne glemte, kunde det nok gaa an, men uden et saadant Lovforslag kunne de ikke faa Tillæget. Det er en højst mærkelig Betragtning. Fordi vi kludre med Lovforslagene her inde paa Rigsdagen og glemme de Mennesker, som skulle tages med, maa de Mennesker altsaa sidde derude Aar efter Aar og vente paa et Lønningstillæg, som vi alle ere enige om, de have fortjent. Kan man tænke sig noget mere uheldigt for Rigsdagen end at blive stillet saaledes i Folks Omdømme?

Man skal ganske rolig, som den ærede Marineminister før sagde, lade dette om *Status quo* fare. Man skal gøre, hvad man finder er retfærdigt i de forskellige Tilfælde, og man skal ikke af Svaghed eller Fejghed lade sig afholde fra at gøre, hvad der ellers er ret og billigt. Og min Stilling er selvfølgelig ikke afhængig af, hvilket Mod den ærede Ordfører har til at optage en Debat med Socialdemokratiet, men min Stilling er afhængig af, hvilke saglige Argumenter der anføres for og imod en Sag. Og i Aar har den ærede Ordfører ganske givet Afkald paa at anføre noget som helst sagligt Argument til Begrundelse af sin Stilling. Derfor kan den ærede Ordfører, som skal klarlægge os Spørgsmaalene, ikke forlange, at vi skulle kunne følge ham. Vi maa da følge de Betragtninger, som vi selv anstille. Jeg gentager derfor dette Spørgsmaal til den ærede Ordfører: Er den Omstændighed, at disse Lønningsforbedringer nægtes nu, til Hinder for, at Flertallet vil bevilge dem ved tredje Behandling, uanset at den ærede Marineminister ikke er i Stand til at paavise, hvor Pengene skulle bespares?

Ordføreren (Zahle): Da det ærede Medlem, som sidst talte, før ikke kunde finde sine egne Ben, kom jeg ganske na-